

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/256/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217215585
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7217215585.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu BENCONT COLLECTION a.s., Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, proti žalovanému R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., Y. XX, o zaplatenie 3.500€ s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 27Csp/142/2017-111 zo 6.3.2019 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutej zamietavej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom pripustil, aby z konania vystúpil doterajší žalobca Poštová banka a.s. a na jeho miesto vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, ďalším výrokom konanie v časti o zaplatenie poplatkov vo výške 45,86 €, v časti úrokov a úrokov z omeškania ku dňu 15.5.2014 vo výške 237,76 € a v časti úrokov a úrokov z omeškania ku dňu 31.3.2017 vo výške 91,38 € konanie zastavil a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 3.500 €, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 25.4.2017 do zaplatenia, to všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol s tým, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20,54 %.

2. Vychádzal zo žaloby, ktorou sa pôvodný žalobca Poštová banka a.s. domáhala zaplatenia sumy 3.500 € s príslušenstvom od žalovaného tvrdiac, že mu ako veriteľ poskytol úver vo výške 3.500 € a dlžník nesplnil svoju povinnosť úver riadne a včas splácať, kvôli čomu došlo k jeho zosplatneniu a vzniku nároku na vrátenie istiny spolu s úrokmi vo výške 19,5 % ročne a úrokmi z omeškania. Poukázal na to, že pôvodný žalobca podaním zo dňa 4.8.2017 navrhol pripustiť zmenu strany sporu na strane žalobcu a tak pripustiť vstup obchodnej spoločnosti BENCONT COLLECTION, a.s. do konania. Berúc do úvahy znenie § 80 CSP a § 524 ods. 1, 2 Obč. zákonníka pripustil vstup tejto obchodnej spoločnosti do konania. Vykonaným dokazovaním zistil, že pôvodný žalobca a žalovaný dňa 13.11.2013 uzavreli zmluvu o úvere, v zmysle ktorej dlžníkovi bol poskytnutý úver 3.500 € a tento sa zaviazal ho splatiť formou 72 splátok a to pri úrokovej sadzbe 19,50 %. Uviedol tiež, že žalovaný neplnil svoje povinnosti a úver riadne nesplácal, kvôli čomu veriteľ ku dňu 15.5.2014 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval ho na zaplatenie celkovej dlžnej sumy 3.783,62 €. Upozornil, že v zmysle podania žalobcu žalovaný po podaní žaloby uhradil sumu vo výške 375 € a táto bola započítaná na poplatky vo výške 45,86 €, na vyčíslené úroky a úroky z omeškania ku dňu 15.5.2014 vo výške 237,76 € a na vyčíslené úroky a úroky z omeškania ku dňu 31.3.2017 vo výške 91,38 € a v tejto časti konanie v súlade s § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 CSP zastavil. Zistený skutkový stav právne posúdil podľa § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 3, 9 Obč. zákonníka, ako aj podľa § 261 ods. 3 písm. d/, § 497, § 499 a § 503 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka, ako aj podľa § 2 písm. a/, b/, d/, g/ a h/, ako aj § 9 ods. 1, 2 zák. č. 129/2010 Z.z. a daný zmluvný vzťah posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu. Uplatnený nárok pokladal za čiastočne dôvodný a

žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 3.500 € s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 25.4.2017 do zaplatenia. Uviedol ďalej, že žalobca sa domáhal aj zaplatenia úroku a úroku z omeškania vo výške 2.403,14 € a úroku z úveru vo výške 19,50 % ročne zo sumy 3.500 €, ako zostávajúcej nezaplatennej istiny od 25.4.2017 a teda po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Bol však toho názoru, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu a od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania. Žalobcovi teda patria len úroky z omeškania (sankčné) a nie úroky, ktoré boli spojené s úverovým obdobím, keďže došlo k jeho skráteniu z vôle veriteľa. Na podporu tohto názoru poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 30.6.2015 sp.zn 6Co/190/2014, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/143/98. Žalobca tak podľa neho má právo na zaplatenie zmluvného úroku z úveru 19,50 % ročne len do 15.5.2014, kedy bola vyhlásená pohľadávka za splatnú. Z týchto dôvodov žalobu v časti zaplatenia úroku z úveru 19,50 % ročne zo sumy 3.500 € od 25.4.2017 do zaplatenia a úroku vyčísleného na 2.403,14 € zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, berúc do úvahy procesný úspech strán v konaní.

3. Rozsudok v jeho zamietavej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca uplatniac pritom odvolacie dôvody upravené v § 365 ods. 1 písm. a/, f/ a h/ CSP. Mal za to, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné a arbitrárne, pretože nie je z neho zrejmé, z akého právneho predpisu súd vychádzal pri formulovaní záveru, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru už nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky. Mal za to, že rozhodovacia prax súdov v otázke priznávania zmluvných úrokov po zosplatnení úveru je rôznorodá, čo nie je v súlade s princípom právneho štátu. Citoval § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka a už z jazykového výkladu tohto ustanovenia je podľa neho zrejmé, že veriteľ má nárok na úrok až do splatenia úveru. Úroky z úveru sú totiž odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov a predstavujú cenu úveru a dlžník je preto povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia. Poukázal tiež na znenie bodu 6.4 obchodných podmienok a je nepochybné, že úmyslom strán zmluvného vzťahu bolo dosiahnutie úročenia úveru zmluvnou úrokovou sadzbou od jeho poskytnutia až do úplného splatenia. S týmito obchodnými podmienkami úveru sa žalovaný oboznámil a vyjadril s nimi súhlas. V danom prípade po zosplatnení úveru nedošlo k zániku zmluvného vzťahu, ale došlo k zmene obsahu záväzku a ako veriteľ mohol voči dlžníkovi uplatňovať nároky na zaplatenie úrokov dohodnutých v zmluve, ako aj úrokov z omeškania. Takýto názor vyplýva aj z rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Co/13/2018 zo dňa 16.8.2018 a Krajského súdu v Prešove 11Co/22/2018 zo dňa 28.6.2018, z ktorých citoval vybrané časti odôvodnenia.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, preto rozsudok v napadnutej zamietavej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie, pretože neboli dané dôvody ani pre potvrdenie ani pre zmenu rozhodnutia.

6. Žalobca podal odvolanie z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, f/ a h/ CSP, pretože pre vydanie rozhodnutia neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP je daný vtedy, ak pre rozhodnutie neboli splnené procesné podmienky.

8. Žalobca naplnenie tohto odvolacieho dôvodu videl v tom, že napadnuté rozhodnutie je podľa neho nepreskúmateľné a arbitrárne, čím mu de facto mala byť odňatá možnosť konať pred súdom.

9. V súvislosti s uvedenou odvolacou námietkou odvolací súd poukazuje na to, že pod odňatím možnosťou konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký procesný postup súdu, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu Civilným sporovým poriadkom za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť najmä procesným postupom súdu, ktorý

rozhodnutiu predchádza. Zároveň podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom, môže dôjsť nielen procesným postupom súdu tak ako je to vyššie uvedené, ale aj rozhodnutím samotným a to v prípade, ak rozsudok je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Rovnako Ústavný súd SR už opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

10. V zmysle uvedeného nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (konkrétne právo účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

11. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods 1 písm f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods 1,2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

12. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

13. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v jeho zamietavej časti dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcu sú dôvodné. Súd prvej inštancie pri čiastočnom zamietnutí nároku žalobcu mal za to, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov veriteľovi patria len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. S týmto názorom odvolateľ nesúhlasil a trval na tom, že úroky z úveru mu patria až do reálneho vrátenia peňazí a osobitne poukázal na bod 6.4 Obchodných podmienok.

14. Podľa názoru odvolacieho súdu vo všeobecnosti platí, že úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik (a trvanie) je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzok úrokový. Pretrváva len povinnosť uhradiť doterajšie úroky a tým, že včas dlžník nesplatí istinu a úroky z istiny dostáva sa do omeškania s plnením (istiny a príslušenstva). Odvolací súd tu poukazuje v prvom rade na skutočnosť, že zosplatnenie ako jednostranný právny úkon veriteľa zásadne mení pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Je potrebné zohľadniť skutočnosť, že zmluvné úroky a úroky z omeškania sú síce obe príslušenstvom pohľadávky, avšak majú odlišné funkcie a je potrebné ich odlišovať. Zmluvné úroky sú odmenou (cenou) za užívanie istiny a úroky z omeškania predstavujú zákonom stanovenú sankciu za omeškanie s platením istiny a na rozdiel od zmluvných úrokov ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané. Odvolací súd poukazuje na základnú charakteristiku úverového vzťahu, keď v dôsledku uzatvorenia zmluvy o úvere dochádza u veriteľa k stavu absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne v splátkach vracia, za čo mu prináleží zmluvne dojednaný úrok, ktorý predstavuje cenu peňazí, t.j. odplatu za to, že veriteľ počas trvania zmluvného vzťahu nemá istinu úveru k dispozícii a nemôže s ňou nakladať a produkovať zisk. Tento absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok dojednaný v zmluve, ktorý je splácaný spolu so splátkami úveru. Odlišná situácia však nastane v

prípade predčasného a mimoriadneho zosplatnenia úveru na základe jednostranného úkonu veriteľa (na základe slobodnej voľby veriteľa), v dôsledku ktorého dôjde k zmene pôvodne dohodnutého úverového vzťahu. V dôsledku takéhoto jednostranného úkonu veriteľa vznikne mu nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a obmedzenie možnosti produkovať zisk. Naproti tomu v dôsledku tohto jednostranného právneho úkonu dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať (a splácať ich postupne v splátkach), t.j. vznikne mu povinnosť uhradiť celú požičanú sumu spolu s kapitalizovaným úrokom ku dňu zosplatnenia. Podľa názoru odvolacieho súdu za takýto stav oprávnenej držby požičaných finančných prostriedkov možno považovať iba stav do zosplatnenia celého úveru, nakoľko zosplatnením úveru dlžník právo držať požičanú sumu stráca. Odvolací súd teda jednoznačne uzatvára, že po zosplatnení pohľadávky má veriteľ (žalobca) právo iba na úrok z omeškania a nemá nárok na zmluvne dojednaný úrok.

15. Iná situácia nastáva, ak sa zmluvné strany osobitne dohodnú o úprave výšky úrokov na obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, keď je nevyhnutné takúto dohodu preskúmať a urobiť záver, či táto neodporuje princípom ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej strany.

16. V prejednávanej veci podľa Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička účinných od 10.6.2013 bodu 6.4 v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 Obchodných podmienok, Poštovka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v oznámení o úrokových sadzbách, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči Poštovke.

17. Súd prvej inštancie sa však existenciou tohto článku obchodných podmienok vôbec nezaoberal, tento článok opomenul a neskúmal, či sa dotýka vzťahu strán sporu a či v jeho dôsledku patrí žalobcovi zmluvná úroková sadzba aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. V dôsledku toho je rozsudok prvoinštančného súdu v tejto časti nepreskúmateľný, nedávajúci odpovede na všetky otázky relevantné pre posúdenie nároku žalobcu na uplatnené zmluvné úroky aj po zosplatnení úveru. Pritom odôvodnenie rozsudku musí byť úplné a vyporiadajúce sa so všetkými okolnosťami veci. Odvolaním napadnutý rozsudok všetky potrebné náležitosti nemá. Odôvodnenie rozsudku nie je dostatočné, pretože sa v ňom jasným právne korektným a zrozumiteľným spôsobom súd nevyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné. Z týchto dôvodov odvolací súd musí konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozsudku v zamietavej časti nie je obhájiteľné, v dôsledku čoho je rozsudok nepreskúmateľný. Vzhľadom na uvedený nedostatok odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvej inštancie bude vyporiadať sa s existenciou príslušných článkov obchodných podmienok a urobiť záver, či dotknuté články obchodných podmienok majú vplyv na nárok žalobcu na zmluvné úroky aj po zosplatnení úveru a či takéto ustanovenia prípadne nenapĺňali znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky. Až následne bude možné vo veci opäť rozhodnúť a rozhodnutie riadne odôvodniť v súlade s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).